

Organowi wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w żądanym przez niego zakresie.

Specyfika postępowania w sprawie wydania pisemnej interpretacji polega między innymi na tym, iż organ podatkowy rozpatruje sprawę tylko i wyłącznie w ramach stanu faktycznego czy też zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę oraz wyrażonej przez niego oceny prawnej (stanowisko podatnika). Przy czym owo "wyczerpujące przedstawienie stanu faktycznego" musi być dokonane przez wnioskodawcę w całym niezbędnym dla oceny prawnej zakresie wprost w treści wniosku, który kieruje do organu mającego wydać interpretację. Wszelkie dane podlegające interpretacji winny być przedstawione we wniosku, zanim zostanie wydana interpretacja. Dodatkowo należy zaznaczyć, że stan faktyczny brany pod uwagę do wydania interpretacji nie może być "dopowiadany" dołączanymi do wniosku dokumentami. Wnioskujący o wydanie interpretacji nie może wymagać nie tylko, by organ podatkowy w oparciu o dowody składane przez podatnika lub poszukiwane z urzędu ustalał stan faktyczny, uzupełniał go, ale także nie może żądać, by organ oceniał zgodność opisu stanu faktycznego formułowanego we wniosku z rzeczywistością.

Wskazać ponadto należy, iż z przepisów art. 14b-14c ordynacji podatkowej wynika zobowiązanie wnioskodawcy do przedstawienia stanu sprawy w sposób szczegółowy, albowiem w postępowaniu w przedmiocie wydania interpretacji tylko i wyłącznie podatnik, jako wnioskodawca, „wyczerpująco przedstawia stan faktyczny”. Użyte w ww. przepisie ustawowe określenie „wyczerpująco” należy rozumieć, jako przedstawienie danego zagadnienia wszechstronnie, dogłębnie, szczegółowo, gruntownie i dokładnie, a zatem w taki sposób, by wnioskodawca mógł zająć stanowisko w stosunku do prezentowanego stanu rzeczy, zaś organ podatkowy na tej podstawie udzielić jednoznacznej odpowiedzi, co do konkretnego przyszłego lub obecnego zdarzenia. Rolą organu podatkowego nie jest przyjmowanie za stan sprawy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanowiska ani dokonywanie założeń do stanu faktycznego. Zadaniem Organu podatkowego jest zapoznanie się z przedstawionym stanem faktycznym (zdarzeniem przyszłym), analiza przepisów prawa podatkowego w zakresie przedstawionego stanu sprawy, subsumcja polegająca na przyporządkowaniu okoliczności sprawy ustalonych w procesie stosowania prawa do sformułowanej w wyniku wykładni normy prawnej (inaczej: kwalifikacja prawna) i ostatecznie ocena stanowiska Wnioskodawcy odnoszącego się do zadanego pytania dotyczącego przedstawionego stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) wraz z przytoczeniem przepisów prawa. Istotą postępowania interpretacyjnego jest ocena stanowiska strony w odniesieniu do konkretnej sytuacji faktycznej, a wydanie interpretacji indywidualnej sprowadza się do wykładni treści przepisów prawa podatkowego oraz sposobu ich zastosowania w odniesieniu do określonej indywidualnie sprawy. Innymi słowy - ustalenie stanu faktycznego nie jest przedmiotem postępowania o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Zatem, w postępowaniu tym nie może toczyć się spór o stan faktyczny, ani też nie może być prowadzone klasyczne postępowanie dowodowe zmierzające do zbierania materiałów dowodowych, a następnie poddawanie ich swobodnej ocenie. Interpretacja indywidualna nie prowadzi do rozstrzygnięcia in meriti sprawy podatkowej, ma jedynie ułatwiać podatnikom stosowanie w praktyce przepisów prawa podatkowego i zapobiegać sporom między podatnikiem a organem podatkowym, dając podatnikowi gwarancję nieponoszenia określonych w przepisach skutków zastosowania się do takiej interpretacji w przyszłości.